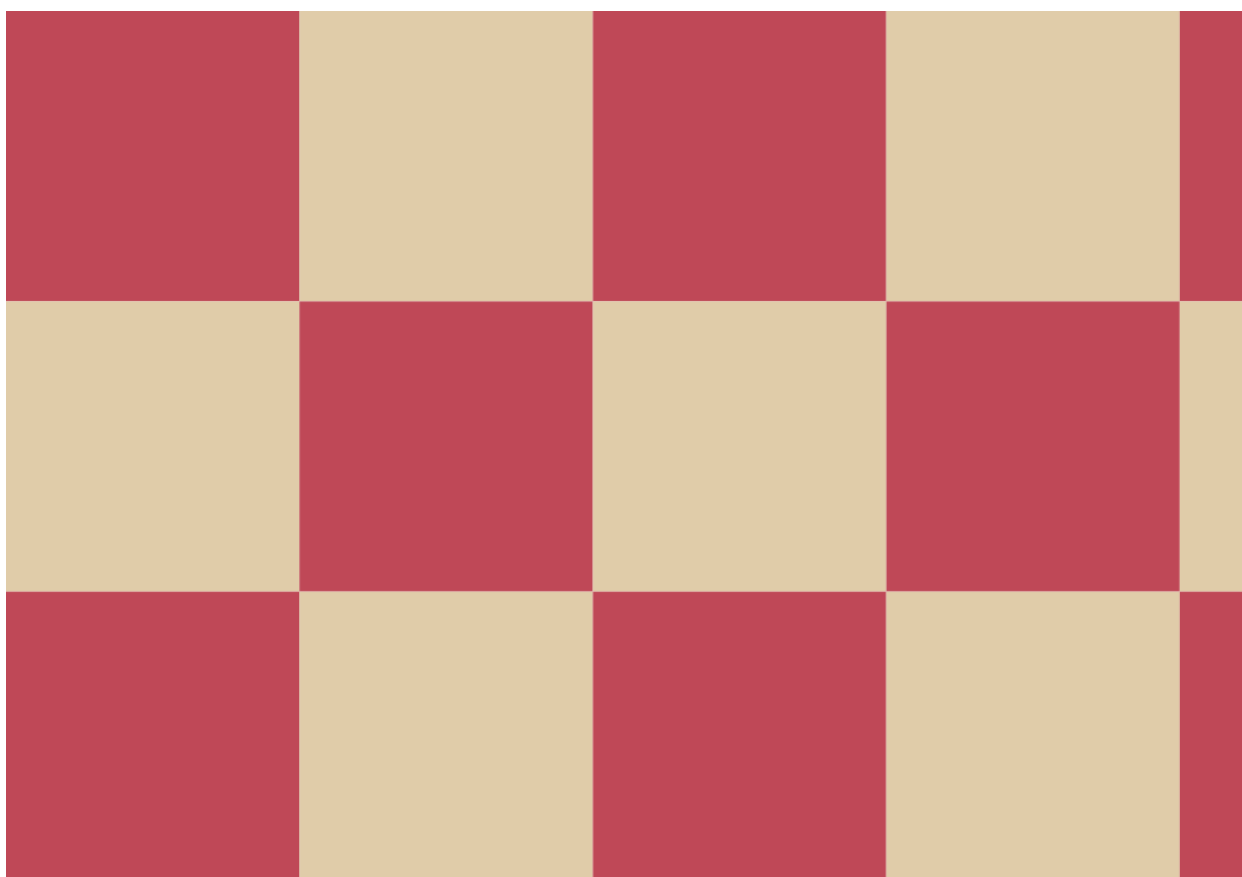

Mozaïek - n° 2

Charles de Thibault

www.bleu2.eu

Inhoudstafel

Er zijn mooie boeken. Hier enkele referenties die me tot deze nota's brachten.

Mozaiektégels

2024

11. Marketing management	3
12. Kleuren	6
13. Politics	12
14. Rosary	23

2025

15. Moussa	26
16. Griekse filosofie	28
17. Chimie - energie	36

11. *P. Kotler, e.a., Marketing management, Pearson, Paris, 2019.*

2024

FR. Le marketing, c'est 'discerner les besoins des personnes pour y répondre au mieux'.

C'est la science qui étudie les besoins des personnes.

La question est de savoir ce dont on a besoin, ce qui apporte quelque chose de bon. Ce qu'on peut soi-même apporter aux personnes.

...

On en revient toujours à l'idée qu'il faut vendre.

Pourquoi faut-il arriver à vendre ?

Mais parce qu'on demande aux personnes si elles sont intéressées. Chacun sait pour lui-même quels produits ou services lui sont utiles. Il y a aussi un devoir de faire un effort de séduction. Même l'Etat ne peut pas se limiter à imposer des choses d'en haut. Il faut consulter.

...

Le service marketing et le service commercial sont deux revers d'une même médaille. L'un s'occupe de la conception

et de la présentation de l'offre, tandis que l'autre s'occupe de la vente concrète, transactionnelle.

NL.

Marketing is 'de behoeften van mensen onderzoeken om er zo goed mogelijk op te antwoorden'.

Het is de wetenschap die de behoeften van mensen bestudeert.

De vraag is wat iemand nodig heeft, wat hem iets goeds brengt. Wat kan ik iemand bijbrengen.

...

We vallen steeds terug op het idee dat men moet verkopen. Waarom moeten we verkopen?

Maar omdat we mensen vragen of ze geïnteresseerd zijn. Iedereen weet het best voor zichzelf welke producten of diensten hem nuttig zijn. Behoeften zijn persoonlijk en subjectief.

Er is ook een plicht om een poging te doen om te verleiden. Zelfs de staat kan zich niet beperken tot het opleggen van zaken van bovenaf. Het is noodzakelijk om te raadplegen.

...

De marketingafdeling en de verkoopafdeling zijn twee kanten van dezelfde munt. De ene zorgt voor de

vormgeving en de voorstelling van het aanbod, terwijl de ander zorg draagt voor de concrete, transactionele verkoop.

12. Daniela Bak, *La communication visuelle et design graphique*, Éditions Eyrolles, 2019.

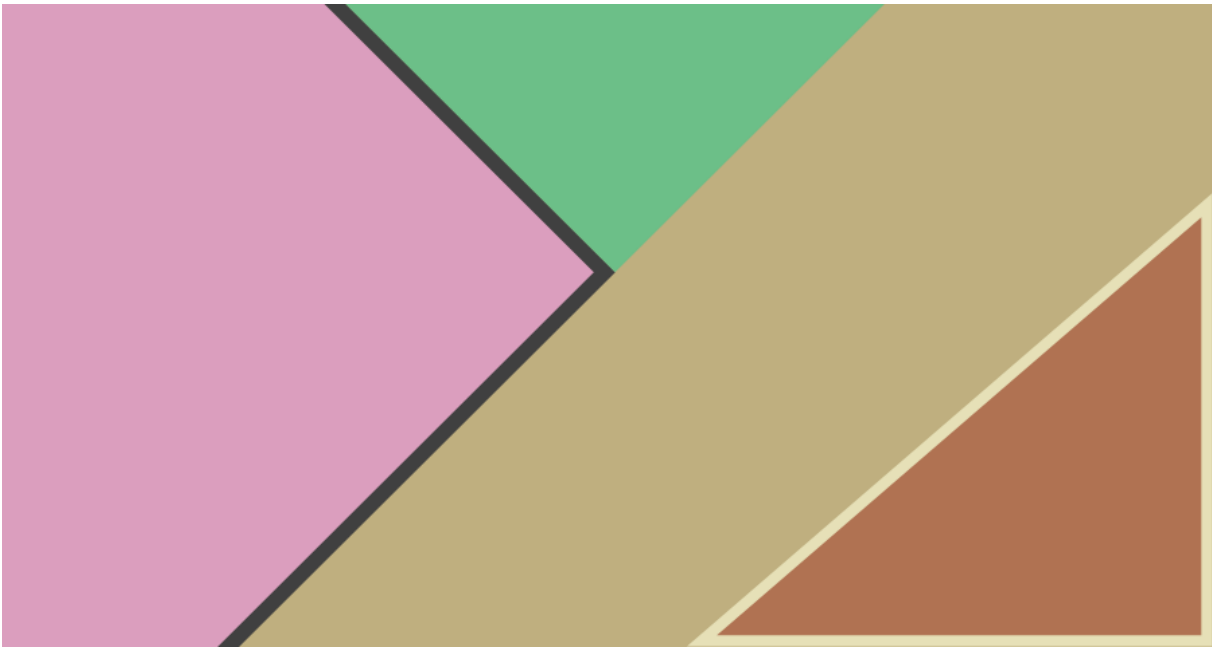
2024

Bruine, beige, grijze, witte (en mogelijk zwarte (?)) kleuren passen gemakkelijk bij andere kleuren. Bovendien zullen bijvoorbeeld verschillende grijsinten minder snel tegen elkaar vloeien dan verschillende blauwtinten.

- Verzadigde en niet-complementaire kleuren botsen met elkaar. -

Kleuren die minder verzadigd zijn, passen gemakkelijker bij andere kleuren.

Niet-verzadigde kleuren, die relatief goed bij elkaar passen.

-

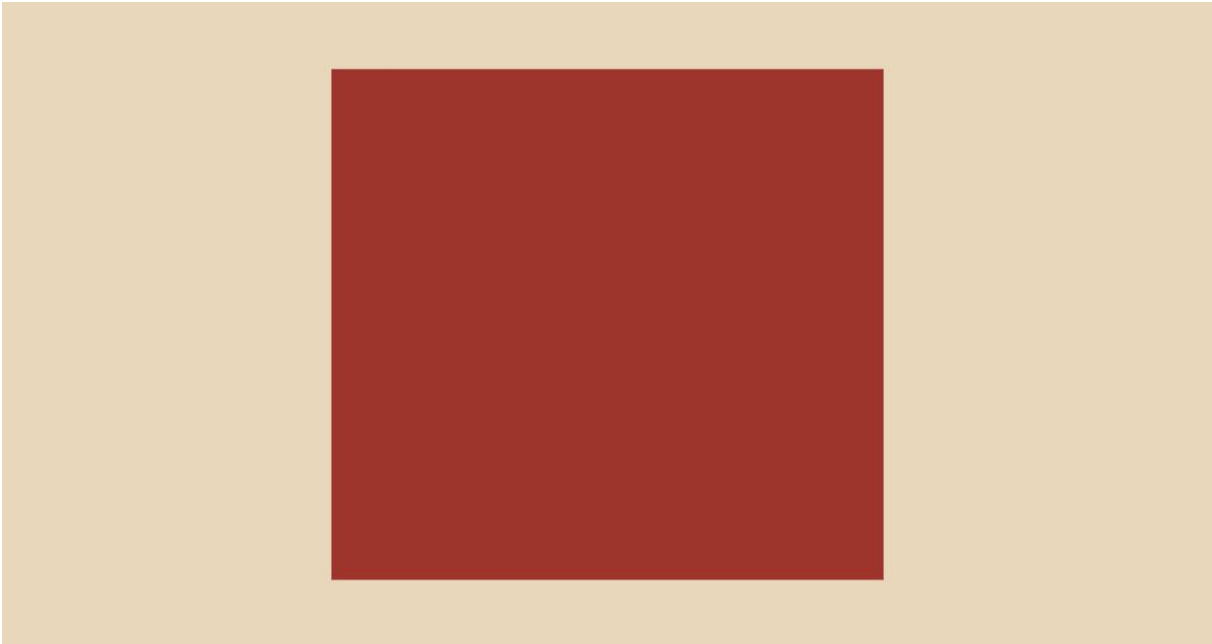
We vermijden het gebruik van meerdere verzadigde kleuren, tenzij strikt noodzakelijk, als ze complementair zijn. Omdat het anders een carnavaal van kleuren is, en er

geen thema is. Het is gemakkelijker om een grafische identiteit uit te stralen met één dominante kleur, dan met 5 kleuren die de herkenning dan verhinderen.

- het carnaval der kleuren. -

We gebruiken liever één dominante kleur met andere, neutrale kleuren.

Een dominante kleur met neutrale kleuren. Of, beter gezegd, een “gekleurde” kleur, de oranje, met een neutrale, “niet-gekleurde kleur”, de grijs. -

Tenzij het twee complementaire kleuren zijn. (de kleuren tegenover elkaar op de kleurencirkel.)

Zie ook de site “palleton.com” voor de kleurenkaart.

- Kleurenwiel: kleuren die tegenover elkaar staan, zijn complementair. -

- complementaire kleuren. -

Politics

1.

Aristote, Les Politiques, Flammarion, 2015.

Enkele commentaren over enkele gekozen uittreksels (die overigens niet volledig in verhouding tot het hele boek, die gevarieerd is, en handelt over zeer verschillende kwesties. Het is dan ook geen trouwe afbeelding, in die zin dat deze commentaren niet volledig, noch representatief van het hele boek.)

1. “The conclusion is evident: that governments which have a regard to the common interest are constituted in accordance with strict principles of justice, and are therefore true forms; but those which regard only the interest of the rulers are all defective and perverted forms, for they are despotic, whereas a state is a community of freemen.” (Aristotle, Politics, Translated by Benjamin Jowett, Batoche Books, Kitchener, 1999, book III, 6, 1279a, 17.)

Commentaar : Politici zijn dienaars. Politieke mandatarissen staan ten dienste van de burgers, voor het

welzijn van iedereen. Niet ten dienste van de belangen van de leiders. Niet met het doel, de overheid een grotere macht ten opzichte van de burgers te doen verwerven, alsof de overheid of enig ander principe, einddoelen op zich waren. Of met het oog om een grotere pracht of glans te geven aan religieuze instellingen. Of weet ik nog veel. De rechthebbende, is een klant en partner, en niet (a priori) een vijand.

2. “(...) For they have all of them a common object, which is safety in navigation. Similarly, one citizen differs from another, but the salvation of the community is the common business of them all. This community is the constitution; (...)” (Aristotle, Politics, Ibidem, book III, 4, 1276b, 25)

Commentaar : Orde, rechtvaardigheid, en veiligheid zijn de meest kostbare politieke goederen. Aristoteles zegt niet dat de politiek tot doel heeft om de mensen deugdzaam of moreel te maken. Hij zegt dat de politieke gemeenschap als doel heeft de veiligheid te waarborgen.

Veiligheid waarborgen is de eerste oorzaak van de politieke instellingen.

De overheid heeft de middelen niet om de promotie te doen van de moraal, en dat zou ook ethische problemen inhouden.

Het is niet de roeping van de overheid, omdat de overheid essentieel een gewelddadige instelling is, terwijl geweld niet aangepast is voor alles. – de Overheid wordt geboren uit het geweld, zoals in de Apocalyps het beest van de zee

(de onrust van de golven), het beest van de aarde (rustiger) voortbrengt. -

De overheid heeft een marginale bevoegdheid, zou men kunnen zeggen.

Het gewelddadig karakter van de overheid is nuttig ten opzichte van gewelddadige burgers, maar niet nuttig om een dialoog aan te gaan met de vele burgers die eerlijk en van goede wil zijn.

Aangezien de overheid ook vaak slechte regels oplegt, of het risico loopt om zich te vergissen, is het beter dat ze gewoon ook niet te veel regels oplegt.

Overigens is de maatschappij op zich en de vele interpersoonlijke relaties een krachtig natuurlijk middel om burgers te disciplineren; elkeen, met zijn vriend of collega delend, hoe men zich moet gedragen.

Het is in die zin een collectieve verantwoordelijkheid. Maar, het vindt plaats in de intimiteit van familiale, vriendschappelijke, affectieve of professionele relaties. (Er zijn ook de religieuze instellingen die een morele reflectie voeren en onderzoek.)

Het is goed om aan sport te doen, maar de overheid legt terecht geen boete op wanneer mensen te weinig sport doen. Daarentegen voert ze enkele communicatiecampagnes om de promotie te doen van een gezonde levensstijl.

3. "To whom we reply by an appeal to facts, which easily prove that mankind do not acquire or preserve virtue by the

help of external goods, but external goods by the help of virtue, (...)" (Aristote, Politics, Ibidem, book VII, 1, 1323a, 39)

Commentaar : Deugden zijn bron van materiële welzijn. Inspanningen worden beloond : "Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben. Zoek liever eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden." (Matteüs 6, 33)
Deugd maakt rijk, maar rijkdom maakt slecht, en dat brengt dan armoede.

4. "Also he should impoverish his subjects; he thus provides against the maintenance of a guard by the citizen and the people, having to keep hard at work, are prevented from conspiring. The Pyramids of Egypt afford an example of this policy; also the offerings of the family of Cypselus, and the building of the temple of Olympian Zeus by the Peisistratidae, and the great Polycratean monuments at Samos; all these works were alike intended to occupy the people and keep them poor. Another practice of tyrants is to multiply taxes, after the manner of Dionysius at Syracuse, who contrived that within five years his subjects should bring into the treasury their whole property. The tyrant is also fond of making war in order that his subjects may have something to do and be always in want of a leader. (...)" (Aristotle, Ibidem, book V, 11, 1313b, 18.)

Commentaar : Aristoteles waarschuwt ons voor de overheid. De piramiden en grote projecten dienden om het

volk te verarmen, en hem de middelen te ontnemen om zich te beschermen.

Een probleem van het systeem van de politieke partijen (naast de decisieve voordelen), is dat een burger kan verleid zijn om voor een partij te stemmen die zijn belangen verdedigt, en die zodoende partijdig is. De partij van de ambtenaren zal er belang bij hebben dat de overheid zoveel mogelijk ambtenaren aanwerft, en dat de overheid de belastingen verhoogt. Behalve dat als je die logica tot het einde doortrekt, er dan niemand meer overblijft om bijvoorbeeld in de commerciële ondernemingen te werken, een sector die toch de motor blijft van de economie : er blijven alleen maar ambtenaren over. Een zwakte van het partijensysteem (naast de voordelen) is dat partijen partijdig kunnen zijn. Dit is wat de democratie zal verwoesten.

5. "Of those states which in our own day seem to take the greatest care of children, some aim at producing in them an athletic habit, but they only injure their forms and stunt their growth. Although the Lacedaemonians have not fallen into this mistake, yet they brutalize their children by laborious exercises which they think will make them courageous. But in truth, as we have often repeated, education should not be exclusively, or principally, directed to this end. And even if we suppose the Lacedaemonians to be right in their end, they do not attain it. For among barbarians and among animals courage is found associated,

not with the greatest ferocity, but with a gentle and lion like temper.” (Aristotle, Ibidem, book VIII, 4, p. 184.)

Commentaar : Belast de kinderen niet te veel.

6. Over het nut van de filosofie :

“for all this is useful to persons who value the art of getting wealth. There is the anecdote of Thales the Milesian and his financial device, which involves a principle of universal application, but is attributed to him on account of his reputation for wisdom. He was reproached for his poverty, which was supposed to show that philosophy was of no use. According to the story, he knew by his skill in the stars while it was yet winter that there would be a great harvest of olives in the coming year; so, having a little money, he gave deposits for the use of all the olive-presses in Chios and Miletus, which he hired at a low price because no one bid against him.

When the harvest-time came, and many were wanted all at once and of a sudden, he let them out at any rate which he pleased, and made a quantity of money.”

(Aristotle, Ibidem, book I, 11, 1258b, 6).

Commentaar : Thales maakte een mooie winst en bewees dat de filosofie nuttig kan zijn.

2.

Orde ligt aan de oorzaak van de overheid.

Er bestaat orde.

Hetzij middels de wetten van de natuur, of middels de maatschappelijke wetten van de samenleving.

- Wanneer er verwarring is, moet men terugkeren tot de principes. -

In de staat van de natuur, heerst de wet van de sterkste.
John Locke, de filosoof van de verlichting waar ik het liefst

van hou, één van de denkers van het sociaal contract, zet uiteen wat, volgens hem, aan de oorsprong ligt van de Overheid.

“123. If man in the state of nature be so free, as has been said; if he be absolute lord of his own person and possessions, equal to the greatest, and subject to nobody, why will he part with his freedom? Why will he give up this empire, and subject himself to the dominion and control of any other power? To which ‘tis obvious to answer, that though in the state of nature he hath such a right, yet the enjoyment of it is very uncertain, and constantly exposed to the invasion of others. For all being kings as much as he, every man his equal, and the greater part no strict observers of equity and justice, the enjoyment of the property he has in this state is very unsafe, very insecure. This makes him willing to quit this condition, which however free, is full of fears and continual dangers: and ‘tis not without reason, that he seeks out, and is willing to join in society with others who are already united, or have a mind to unite for the mutual preservation of their lives, liberties and estates, which I call by the general name, property.

124. The great and chief end therefore, of men's uniting into commonwealths, and putting themselves under government, is the preservation of their property...”

(John Locke, Of property and government, 123, overgenomen in het boek, David BOAZ, The libertarian reader, The free press, New York, 1997, p. 125).

De moderne staat (en zijn onvolkomenheden en mogelijke misbruiken) ; zichzelf uiteindelijk aan de overheid moeten verkopen, is de exorbitante prijs die moet worden betaald om van een relatieve veiligheid te genieten, en hopelijk ook,

van een zekere professionalisering van de machtsuitoefening.

Een voorbeeld van professionaliteit is de openbaarheid van overheidshandelingen, of ook nog de verantwoordelijkheid van ministers (accountability).

De politiek is nuttig; politiek is niet alleen een besturen in permanente noodtoestand, of een cultuur van de schandalen.

Maar het alternatief aan de moderne staat is een samenleving waar de meest gewelddadige mensen, waar particuliere organisaties, bendes, macht en geld verbeuren, zoals soms gebeurt in bepaalde zwakke landen (Haïti en het volledige faillissement van de staat, de val van het Romeinse Rijk, de revoluties; er zijn landen in centraal-Azië waar enkele mensen wegen op de same. De Overheid kan het volledige faillissement nooit lang afwenden.) Je moet weten dat als niemand een regime meer steunt, het ten onder gaat. Maar niemand weet wat er daarna komt. (Meestal is het nog erger.)

Deze instellingen, die van een nieuwe staat van natuur, zijn dan onverantwoordelijk. Onverantwoordelijk in de Engelse betekenis 'non-accountable', d.w.z. degenen die geen rekenschap afleggen.

Wat kunnen we nog doen als alles in geheime bestuursraden wordt beslist?

Het kan ook machtsmisbruik en de persoonlijk beleid van autocratische leiders zijn ; (men vliegt de gevangenis in

omdat men een woord verkeerd gezegd heeft aan de vorst). Leiders die op dat moment bovendien een exorbitante macht hebben (waarvan de Kerk ook veel te lijden had: Johannes de dooper, de profeten, martelaren van de eerste eeuwen, (getekend met het kruis), die niet wilden erkennen dat de keizer een godheid was, enz.)

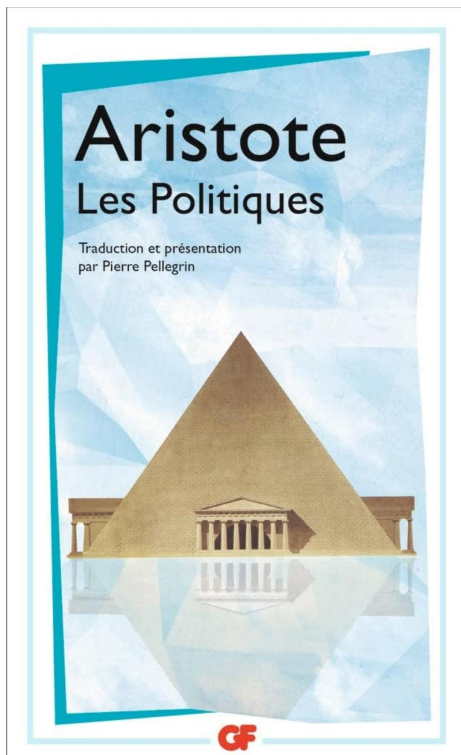
Er moeten publieke autoriteiten zijn, die onderworpen zijn aan de fundamentele wetten (de grondwet), aan de wetten. Wat wij de rechtsstaat noemen. Autoriteiten die onderworpen zijn aan wetten met betrekking tot de publiciteit van hun daden. Er moeten gemotiveerde beslissingen komen. Normen aangenomen volgens bepaalde procedures. Een staat die onderworpen is aan gevestigde gebruiken, wiens beslissingen kunnen worden besproken of betwist. Een staat waar men kan praten (en die ons soms om onze mening vraagt); een staat, zo hopen wij, waar het mogelijk is om om te gaan met degenen die beslissingen nemen; een overheid die iedereen raadpleegt;

[Uitweiding : het proportioneel gekozen parlement laat vertegenwoordiging en de band met de kiezer toe; het systeem waarbij de president-regeringsleider rechtstreeks wordt verkozen, veel minder. De waarheid vloeit dan uit de dialoog, uit de onderhandelingen, uit de confrontatie van meningen, door de schijnbare tegenstellingen voorbij te gaan; en niet van de verticaliteit van de macht.]

die de individuele vrijheden waarborgt ; waar vertrouwen bloeit, en die de rechtszekerheid respecteert; een staat die

er voor probeert te zorgen dat niemand aan de zijlijn blijft,
een staat die consumenten beschermt, enz...

Een moderne overheid.

Bleu2.eu -
Charles de Thibault - september 2024

De Rozenkrans.

gedurende het gebed van de rozenkrans, ter intentie van onze zorgen of naar meer algemene intenties, kan men aan de geheimen, of aan deze zorgen nadenken. Zo wordt alles duidelijker, of vinden we zelfs oplossingen.

Het is de gelegenheid om tijd te nemen om, met de Vader, over verscheidene onderwerpen, niet noodzakelijk religieuze, na te denken, en die onderwerpen beter te begrijpen.

We kunnen de volgende geheimen bidden. Die geheimen zijn dan een steun.

Geheimen : Blijde, droevige, glorievolle, en van licht.

Werken van materiële zorg.

Werken van spirituele zorg.

Sacramenten.

Deugden.

Morele deugden.

Parabels.

Zaligsprekingen.

Gaven van de heilige geest.

Voor de gaven van de heilige geest, zal dat bijvoorbeeld dit geven.

1. Eerste tental : wijsheid en sterkte.
2. Tweede tental : inzicht en kennis.
3. Derde tental : raad.
4. Vierde tental : ontzag.
5. Vijfde tental : vroomheid.

Ik was op vakantie met mijn vader. Ik deel hem mee dat ik me niet zo goed voel, en hij antwoordde me : “Hoe langer je zal wachten, hoe erger het waarschijnlijk zal worden...”
Dus liep ik naar de kerk, die op twee minuten te voet lag, en bad één rozenkrans. Ik kwam thuis terug en voelde me weer goed.

Bleu2.eu - Charles de Thibault. December 2024.

Pierre Moussa, *La roue de la fortune*, Fayard, 1989, Paris, 384 pages. - Januari 2025.

Wanneer we geconfronteerd worden met een tegenslag, moeten we geloven dat er betere dagen komen. Misschien niet meteen. Later.

‘La roue de la fortune’ is een autobiografisch boek, geschreven door Pierre Moussa, dat vertelt hoe hij (slachtoffer van geweld vanwege de overheid), geconfronteerd werd met de nationalisatie van de bank Paris et des Pays-Bas (Banque Paribas), waarvoor hij werkte. Mitterrand besloot in 1982 een veertigtal banken te nationaliseren.

Er moest gevochten worden om enkele meubels te redden (verkoop van een buitenlandse Zwitserse dochteronderneming).

Pierre Moussa werd door de regering ontslagen.

Toen startte hij een kleine financiële onderneming, wat het begin was van een nieuwe carrière.

Een beproeving werd toen een kans om veerkracht aan de dag te leggen en nieuwe kansen te grijpen.

M. Canto-Sperber (sous la direction de), Philosophie grecque, PUF, Paris, 2017.

Inhoudstafel

I. de presocratische denkers.

1. de pre-platonische denkers [pre-socratisch]. (-550 tot -450 ?)

“Thales van Milete is (...) de bedenker van een speculatieve list, die, ook al wordt die hem toegeschreven vanwege zijn kennis, niettemin een algemene reikwijdte heeft. Omdat men hem, toen hij zijn armoede zag, de nutteloosheid van de filosofie verweet, wordt gezegd dat hij dankzij de astronomie een overvloedige olijvenoogst voorspelde. Terwijl het nog winter was, slaagde hij erin, met de weinige bezittingen die hij had, een aanbetaling te doen om alle oliepersen in Milete en Chios te huren, wat hem weinig kostte, aangezien niemand hoger bod. Toen kwam het gunstige moment: aangezien er tegelijkertijd en zonder uitstel naar veel persen werd gezocht, verhuurde hij ze onder, tegen de voorwaarden die hij wenste.” (Aristoteles, Politiek, boek III, 6, 1279a)

*“Onder de beroemde filosofen die beweerd hebben dat iets tegelijkertijd kan zijn en niet kan zijn, wordt *Heraclitus* vaak aangehaald.”* (Jules Barthélemy-Saint-Hilaire, voorwoord tot Aristoteles' Metafysica).

(Cratylus zal, tegenover Socrates, zelfs helemaal niets meer nooit willen zeggen, om de reden dat hij niet in staat is om ook maar iets waars te zeggen.)

Héraclitus : ‘Over de personen die in dezelfde rivieren wandelen, vloeit ander en ander water.’

2. de Sofisten. (vanaf -500)

‘Als het overtuigen van de gesprekspartner de enige opdracht is.’

II. Socrates (-470 tot -399)

“Zolang ik adem en zolang ik nog kracht heb, zal ik niet ophouden met filosofie, met u waarschuwingen en adviezen geven en ik zal iedereen die ik tegenkom in mijn gewone taal blijven toespreken.”

“Atheners, denk nu niet dat ik mezelf verdedig uit liefde voor mij, zoals sommigen misschien zouden denken; ik verdedig mezelf uit liefde voor jullie, (...)”

(Plato, Apologie van Socrates).

III. Plato (-428 tot -348)

‘De ware principes, de ware oorzaken, zijn daarom de ideeën. Het *idee* is in alles het innerlijke en essentiële element dat, toegevoegd aan de materie, deze ordent en vormgeeft.’

IV. Aristoteles (-384 tot -322)

V. de filosofie gedurende de hellenistische periode. (-323 tot -31)

1. Pyrrhon, de scepticus.

‘Waar het ook over gaat, wij zullen zeggen dat men het tegelijkertijd moet voor waar houden en ontkennen, of dat het noch bevestigd noch ontkend kan worden.’

2. Épicurus

3. les Stoïcijnen - Zeno van Kition.

‘Het stoïcisme heeft zo’n prachtig idee van de wijze mens dat het hem tot een medewerker van de universele Orde maakt, tot een vriend van God,’ (Jules Barthélemy-Saint-Hilaire, voorwoord op de Metafisica van Aristoteles).

‘Abstine et sustine’, stoïcijnse spreuk, onthoud u van het kwaad (de behoeften waarvan het verlies de natuur niet doet lijden), en verdraag een of andere ergernis, enig kwaad.

Er waren epicuristen en stoïcijnen. Vrouwen, mannen. Toen al waren er kerktoren-conflicten.

VI. het platonisme en het aristotelisme in hun tradities. (rond 40 na Chr.)

VII. het christianisme tegenover de filosofie.

VIII. de Byzantijnse wereld en de griekse filosofie.

Griekse tempel - [Adobe.com/express](https://www.adobe.com/express)

www.bleu2.eu

17 maart 2025

Griekse antieke wereld rond - 550. (Wikipedia - 'époque archaïque')

De Mesopotamische beschaving vindt haar oorsprong in ontwikkelingen die begonnen in het Neolithicum, vanaf het 10e millennium voor Christus, in de Levant, Anatolië en het Zagrosgebied, waar de eerste landbouw, veeteelt en de uitbreiding van sedentaire dorpen ontstonden.

- 10.000 : einde van de laatste ijstijd. (met gevolgen op het klimaat in Noord-Afrika, bijvoorbeeld, in het bijzonder in Egypte (?)).

- 6000 à -3000 : Néolithicum

Het Neolithicum is een prehistorische periode die gekenmerkt wordt door grote technische en sociale veranderingen. Deze veranderingen zijn het gevolg van de overstap van menselijke groepen naar een bestaansmodel gebaseerd op landbouw en veeteelt. De belangrijkste technische innovaties uit deze periode waren het wijdverbreide gebruik van gepolijste stenen gereedschappen, aardewerk, weefkunst en de ontwikkeling van architectuur.

Pariëtale kunst (@ Pexel)

Een gereconstrueerd neolithisch paalwoningendorp aan het Bodenmeer in Unteruhldingen, Duitsland. (Wikipedia - verbo 'Néolitique'))

- 4.500 : eerste neolithische “beschavingen” in Égypte.
- 3500 : ontwikkeling van de beschaving in Mesopotamië. (? misschien daarvoor al).
- 3300 : Het schrift ontstond iets meer dan 5000 jaar geleden en ontwikkelde zich geleidelijk. De oorsprong ervan is 3300 jaar voor Christus in Mesopotamië, en verspreidde zich vanaf 3100 v.Chr. tussen de Tigris en de Eufraat.
- 2700 tot -1200: Minoïsche beschaving
- 2700 tot - 800: Bronstijd (begin van het gebruik van metaal voor werktuigen en wapens).

- 1800 : Abraham (die juist van oorsprong uit Ur kwam, in Mesopotamië)
- 1650 tot -1100: Myceense beschaving
- 1200 tot -800: donkere eeuwen (invasies, ondergang van de Myceense beschaving)
- 800 tot -480: archaïsche periode
- 750 tot ~ -500: tirannieën
- 594 : Solon (de wetgever)
- 500 : Clisthenes (de democratische hervormer)
- 480 tot 323: klassieke periode
- 460 : Périclès, de generaal, (“(...) uitvoerder van de pracht van Athene en misschien ook van haar verval.” - Atlas du monde grec, Nathan, p. 141).
- 430 : Peloponnesische oorlog, begin van het verval van Athene.
- 323 : overlijden van Alexander de grote.

“Hellenisering van de wereld.”

Perzische rijkdommen en goud; (“duizenden jaren van beschaving hadden een rijkdom bijeengebracht, die als fabelachtig wordt beschouwd.”) Toestroom van geld (inflatie), wetenschappelijke ontdekkingen, ‘banken’, piraterij,

“maar het orakel van Delphi, aan wie men gevraagd had wie de gelukkigste man ter wereld was, wees naar een onbekende landbouwer uit de Peloponnesos die zijn land nooit had verlaten en nooit de zee had gezien. De hele filosofie van Epicurus, en zelfs van de stoïcijnen, is vervat in dit antwoord: mensen begonnen te beseffen dat het geheim van geluk en persoonlijk evenwicht toegankelijk was voor degenen die wisten hoe ze zowel hun verlangens als hun angsten konden beteugelen.” Atlas du monde grec, Nathan, p. 182.

- 146 (derde en tweede eeuw v. Chr.) : begin van de Romeinse overheersing.

- 4e eeuw n.Chr.: Byzantijnse beschaving.

Minoïsche muurschilderij - adobe express.

Chemie - energie

Informatie kan gevonden worden in de jaarrekeningen van beursgenoteerde ondernemingen ('geconsolideerde jaarrekeningen'). Informatie over hun business.

In de jaarrekeningen van bedrijven actief in de energiesector (bijvoorbeeld 'Total Energies' of 'Engie') lezen we beschouwingen over de productie, het transport en de opslag van energie.

Deze rekeningen zijn interessant.

Het lijkt erop dat men synthetische "benzine" (of gas) zal produceren. Om gas te produceren is alleen water, CO_2 en energie nodig. (Benzine, suiker, dat zijn organische moleculen, C_xH_x , $\text{C}_x\text{H}_x\text{O}_x$, hetzij moleculen met koolstof). Het voordeel is dat 'gerecyclede' CO_2 gebruikt word. (ontnomen dus van de atmosferische CO_2).

Bijvoorbeeld planten kweken in de nacht, onder kunstlicht, in boerderijen met tientallen verdiepingen. Met de restenergie die 's nachts wordt opgewekt. Deze planten kunnen in de vorm van biomassa gebruikt worden om elektriciteit op te wekken. En zo de energiemix verrijken. (Wij proberen energie op te slaan).

Toch lijkt het erop dat waterstof niet de wonderoplossing is.

Citaat uit Google Gemini :

** Transport en opslag: Het transporteren van waterstof over lange afstanden is duur vanwege de lage volumetrische energiedichtheid. Het opslaan van waterstof, in samengeperst gas, cryogene vloeistof of vaste vorm, brengt technische en economische uitdagingen met zich mee.*

3. Energie-efficiëntie:

** Energieketen: De productie, compressie/liquefactie, transport en omzetting van waterstof in elektriciteit (via een brandstofcel) resulteren in energieverlies in elke fase. De algehele efficiëntie van deze energieketen is vaak lager dan die van het directe gebruik van hernieuwbare elektriciteit (bijvoorbeeld voor batterij-elektrische voertuigen)."*

De nucleaire energie : ja, maar niet ten alle koste.

Een belangrijke vooruitgang zou erin bestaan om ethanol te produceren met CO₂ opgevangen bij de productie van grijze waterstof, of bij de verbranding van gas in de industrie. Maar dat lijkt niet rendabel zelfs met belangrijke subsidies, of niet realiseerbaar op industriële schaal. Maar ArcelorMittal produceert ethanol met haar CO₂ in haar staalfabriek in Gent (met een biocatalysator).

Men kan e-brandstof stockeren. Men kan gas produceren per biomassa, en dit gas in de gasvelden opbergen. Dat is dan CO₂ die uit de lucht wordt gehaald.

Adobe/express - Materials - een mijn.

www.Bleu2.eu - Charles de Thibault - 27 april 2025.

2023-2025

De digitale boeken en geschriften moeten niet neergelegd worden.

© Charles de Thibault

Belgium

Opgesteld met Google Docs, Google Slides, PowerPoint en Adobe Express.

B²